

Sygn. akt VI U 2291/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2022r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Maciej Flinik

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2022 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy P. L.

przeciwko Wojskowemu Biuru Emerytalnemu w B.

w związku z odwołaniem P. L. od decyzji Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w B.

z dnia 19 lipca 2022 r. Nr (...)

o wysokość emerytury wojskowej

1/zmienia zaskarżoną decyzję Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w B. z dnia 19 lipca 2022r. Nr (...) w ten sposób, że wysługa emerytalna odwołującego się z tytułu okresów służby wojskowej i równoważnych w warunkach szczególnych zaliczanych ze zwiększeniem 0,5% za każdy miesiąc wynosi 7 % podstawy wymiaru

2/ stwierdza, że pozwany ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji

Sędzia Maciej Flinik

Sygn. akt VI U 2291/22

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 lipca 2022r. Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w B. ustalił ubezpieczonemu P. L. prawo do emerytury wojskowej, począwszy od 1 czerwca 2022r. w kwocie 3472, 19 zł z podstawą jej wymiaru wynoszącą 50, 55 %. Jednocześnie stwierdzono, że procentowy wymiar wysługi z tytułu okresów służby wojskowej w warunkach szczególnych - łącznie 11 miesięcy 26 dni, zaliczane jest ze zwiększeniem 0,5 % za każdy miesiąc i wynosi 6 %.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył P. L. zarzucając pozwanemu naruszenie art. 15 ust. 3 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz par. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia RM z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczególnych warunków podwyższania emerytur wojskowych poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na błędnym przyjęciu przez organ, że skarżący pełnił służbę na froncie w czasie wojny lub w strefie działań wojennych przez okres 11 miesięcy 26 dni, co podwyższyło emeryturę ubezpieczonego o 6 %, podczas gdy prawidłowe wyliczenie okresu służby skarżącego w ramach PKW winno zostać określone w wymiarze 14 miesięcy i w konsekwencji wymiar emerytury skarżącego winien być podwyższony o 7 %. W uzasadnieniu odwołujący się argumentował, iż treść

powyższych przepisów nie pozostawia wątpliwości co do tego, iż faktycznie w przypadku służby w strefie działań wojennych każdy rozpoczęty miesiąc służby powoduje podwyższenie podstawy wymiaru świadczenia niezależnie od tego, czy faktycznie służba była pełniona przez pełny miesiąc.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wojskowy organ emerytalny wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, iż decyzję wydano na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin, który stanowi, iż emeryturę wojskową podwyższa się o 0,5% podstawy wymiaru za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby w strefie działań wojennych w polskich kontyngentach wojskowych... oraz posiłkując się przepisem § 26 ust.1 rozporządzenia MON z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin., w myśl którego przy obliczaniu wysługi emerytalnej sumuje się poszczególne okresy o jednakowym procentowym wskaźniku, obejmujące lata miesiące i dni. Sumę miesięcy zamienia się na lata przyjmując pełne 12 miesięcy za jeden rok, w końcowym podsumowaniu okresy niepełnych miesięcy nie są uwzględniane, z wyjątkiem okresów, o których mowa w art. 15 ust. 3.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie. Stan faktyczny w sprawie pozostawał bezsporny. P. L. w okresie od 26 października 2008 r. do 16 kwietnia 2009 r. pełnił służbę w Polskim Kontyngencie Wojskowym (...) w (...), a w okresie od 18 października 2010 r. do 21 kwietnia 2011 r. w (...), to jest przez okres 14 rozpoczętych miesięcy pełnił służbę w warunkach szczególnych.

Art. 15 ust. 3 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin / Dz. U. 2020.586 t.j. / stanowi, iż emeryturę wojskową podwyższa się o 0,5% podstawy wymiaru za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby na froncie w czasie wojny lub w strefie działań wojennych. O prawidłowości takiej wykładni przywołanego przepisu ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy i ich rodzin jak ta zaprezentowana przez odwołującego się (czyli uwzględnianiu każdego rozpoczętego miesiąca, a nie sumowaniu dni, a następnie przyjmowaniu 30 dni za miesiąc) przesądził Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 24 października 2019 r. sygn. akt III AUa 1335/18. stwierdzając, że w przypadku służby w strefie działań wojennych, każdy rozpoczęty miesiąc służby powoduje podwyższenie podstawy wymiaru świadczenia niezależnie od tego ile dni w tym miesiącu służba była pełniona. W uzasadnieniu przedmiotowego orzeczenia SA zauważył, iż „stosownie do treści § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia RM z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczególnych warunków podwyższania emerytur wojskowych emeryturę wojskową podwyższa się o 0,5% podstawy wymiaru za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby w strefie działań wojennych w polskich kontyngentach wojskowych wydzielonych z Sił Zbrojnych RP lub kierowanych do pełnienia służby ... Z kolei zgodnie z § 26 ust. 1 rozporządzenia MON z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin., w myśl którego przy obliczaniu wysługi emerytalnej sumuje się poszczególne okresy o jednakowym procentowym wskaźniku, obejmujące lata miesiące i dni. Sumę miesięcy zamienia się na lata przyjmując pełne 12 miesięcy za jeden rok, w końcowym podsumowaniu okresy niepełnych miesięcy nie są uwzględniane, z wyjątkiem okresów, o których mowa w art. 15 ust. 3 wyżej wymienionej ustawy. W ocenie Sądu Apelacyjnego, treść tych przepisów nie pozostawia wątpliwości, iż w przypadku służby w strefie działań wojennych, każdy rozpoczęty miesiąc służby powoduje podwyższenie podstawy wymiaru świadczenia niezależnie od tego, ile dni w tym miesiącu służba była pełniona „. Podzielając w całości zaprezentowane wyżej rozumienie cytowanych przepisów, należy zauważyć, iż analogiczna sytuacja zachodzi w przypadku ubezpieczonego, który łącznie w warunkach szczególnych służył 14 rozpoczętych miesięcy. W konsekwencji przemnażając wskaźnik 0,5% za każdy miesiąc służby odwołującego się w warunkach szczególnych (14) otrzymujemy wskaźnik wynoszący 7%, a nie jak wadliwie przyjął pozwany 6%. I o wskazane 7% winna ulec podwyższeniu emerytura wojskowa odwołującego.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy uznając odwołanie za zasadne na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 sentencji. Orzeczenie w oparciu o art. 148¹ § 1 k.p.c. wydane zostało na posiedzeniu niejawnym (strony

w pismach procesowych nie wnosily o przeprowadzenie rozprawy i nie bylo to konieczne w swietle calokszaltu przytoczonych twierdzei i zgloszonych wnioskow dowodowych).

W punkcie 2 wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS (w zw. z art. 11 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy i ich rodzin) z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Za wadliwą (jednoznacznie niekorzystną dla odwołującego się) interpretację przywoływanych wyżej przepisów przez organ rentowy w sytuacji, w której prawidłowa ich wykładnia została już zaprezentowana w orzecznictwie sądowym (także tutejszego sądu – patrz wyroki z uzasadnieniem w sprawie VI U 192/20, VI U 764/22) , odpowiedzialność ponosi także pozwany.

Sędzia Maciej Flinik